

Publicerad 2015-02-07 10:06 av Lollitta

KONTAKT MED FRAMFÄRD III

293.LIVETS SUDDIGA LABYRINTER XIII

För en månad sedan flyttade nittonåriga Molly tillbaka till sin hemtrakt.

Detta hände så oväntat och hastigt att hennes förmögna mor blev villrådig.

Dessutom, hann hon inte gömma sitt nya passionsobjekt som tog alldeles för mycket plats.

Dottern iakttog med viss oro sin mors försenade förälskelse som konsumerade henne med berusande gift. Deras förhållande blev kyligt och ansträngt.

Hon var helt ensam i sina intesiva känsloupplevelser, särskilt den stumma oenigheten tyngde ner Molly.

"Hur snabbt ersatte hon mig!

Var tog mammas kärlek till mig vägen ?

Den främmande,äckliga apan slukade allt som var mellan oss.

Hon tittar ibland på mig så förfärande.....Varför ?

Det gör ont att se detta. ",och hon kvävdes av förnärmelse.

Hon stapplade fundersam ner från andra våningen.

Allt skulle vara perfekt i hennes korpulenta kropp

om inte en olycklig förlossning lämnat

en liten defekt.Ett av hennes ben var kortare.

Trots denna ankgång hindrade det inte henne från att bära sitt huvud med stolthet.

Hon retarderade sina steg vid mammas sovrum.

Dörren lämnades på glänt.

Hon höll andan och försökte fånga ljud därifrån.

"Den skurken är för ung för min mamma.",tänkte Molly plöstligt.

Med ett nyfiket öga kikade hon in i rummet.

Morgonljus kamoflerade sovrummet som dimslöja genom draperier.

"Jag går in ...,"och hennes hjärtslag dubblades av spänning.

Med mjuka steg närmade hon sig sängen.Stark ,manlig kropp

breddade ut sig. Armarna och benen var utslängda åt sidorna.
Det sovande ansiktet med halvöppen mun var uttrycksfullt.

"O! Vilken manlig man!"

Spänd blick spillde ut en dold smärta.
I denna stund vajade hennes fryntliga byst som havsvågor
under en annalkande storm.

Från hans bröst trängde fram en suck.
Hon stod orörlig med slukande blick. Varje milimeter av hennes kropp
började känna oövervinnlig lust att lätt beröra denna kropp.

"Vad ska jag göra...? Väcka honom och fråga om det?
E.l.l...e...r jag rör bara lite grand i smyg på skoj ?"

Hon sträckte fram en darrande hand ,dröjde en stund
sedan rörde hon graciöst sin hand i luften över mannens kropp .
Omedvetet knöt hennes andra hand upp en knut på sin morgonrock.
Oväntat, dämpat snarkande slet sig loss ur hans mun.

Det irriterande ljudet väckte henne från den vaga sinnesvillan .
Hon gick skydsamt ut.

Sprittande öppnade hon balkondörren och tittade ut.
Det melankoliska nästet dämpade ner hennes oro.
Solstrålar lyste upp det cendrelöckiga håret , oroande ansikte
med stränga ögon och nyckfulla läppar mildrades.
I trädgården bland björkar, lindar och granar syntes höstblommor.
Hennes blick sökte favorit förgätmigejblommor.

"De blommade redan ut och min tid kanske med.",
slog det henne med deprimerande tanke.

Oväntade ringsignaler avbröt hennes tankfulla tystnad.
Hon gick till hallen och öppnade dörren.
På tröskeln stod Gerd med en bukett prästkragar.

I Mollys ögon glimmade en grön syrsa.
De grova dragen i hennes ansikte omformades till tilldragande skönhet.
Hon omfamnade Gerd och med en bred handgest välkomnade hon henne in.

Hennes eleganta parfym kittlade pirrigt Gerds nyfikna näsa.

f.f

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lollitta med Poeter.se id #44061 innehar upphovsrätten